

РЕШЕНИЕ

№ 7532

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8948** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Началник група в О“ПП“-СДВР с проц.представител юрк.М.Д. Решение № 3616/25.07.23г на СРС, НО, 12ти състав, по нахд № 7987/23г, с което е отменено НП № 22-4332-025037/05.12.22г на Началник група в О“ПП“-СДВР, с което на С. Д. М. за нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 200лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на осн. чл. 175 ал.3 предл.1 от ЗДвП.

В кас.жалба се твърди, че Решението на СРС е неправилно, проц. и мат.незаконсъобразно и явно несправедливо, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП, претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хонорар на ответника. Оспорва се извода на СРС за недоказаност, че лицето е управлявало МПС, както и че редовно съставеният АУАН бил без доказателствена стойност.Точно обратното, съгл. чл. 189 ал.2 от ЗДвП, жалбоподателят е следвало да оборва пред СРС фактическите установявания от АУАН, каквато е твърдата съдебна практика.Към момента на проверката, МПС е било със служебно прекратена регистрация на осн. чл. 143 ал.15 от ЗДвП, като органът по арг. от ал.2 няма задължение да уведомява собственика, че регистрацията на автомобила му е служебно прекратена/поради нерегистриране в 2месечен

срок/.Лицето е придобило МПС и е било в 2месечен срок да го регистрира на свое име, като не го е сторил- регистрацията на МПС е служебно заличена. Незнанието на закона от страна на лицето не санира извършеното от него нарушение/шофиране на МПС без регистрация, след като не е регистрирал МПСто в 2месечен срок от придобиването/, като нарушението е извършено виновно и правилно лицето е санкционирано.В съд.заседание касаторът не се явява или представлява.

Ответникът С. Д. М. се представлява от адв.Г., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски. В писмени бележки ан адв.П. се сочи, че пред СРС АНО като носител на док.тежест не е успял да докаже по безспорен начин извършеното нарушение. Позоваването на чл.189 ал.2 от ЗДвП противоречи на принципа за невиновност, приложим пред РС по силата на НПК, като чл.189 ал.2 от ЗДвП важи само за производството пред АНО.Освен това в АУАН е посочено само, че проверката е „пред №42“, което е недостатъчно описание на мястото на нарушението- така липсва зад.реквизит на АУАН. Освен това не е ясно дали свидетелите , посочени в АУАН , са такива на съставяне на АУАН или такива на извършване на нарушението.В НП също не е посочено изчерпателно мястото и обстоятелствата на нарушението, като липсват реквизити на НП.АНО не е извършил допълнително разследване по чл.52 ал.3 от ЗАНН. Освен това нарушението е маловажно по чл.28 от ЗАНН, като деянието и деецът имат по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения/дейци.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на решението.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/има възражения за проц.нарушения при събиране и ценене на доказателствата/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц. и мат.незаконсъобразно, по следните съображения:

За да отмени НП, СРС приема, че редовно съставеният АУАН няма док.сила пред съда, а АНО не е доказал във въззивното производство, че към момента на проверката лицето е управлявало нерегистрираното към него момент свое МПС. Видно от АУАН, управляването на МПСто било видно от свидетели-очевидци, но в АУАН не е

посочено кои са те. Самите извършители на проверката не са видели управляване на МПС-то и така нарушението се явява недоказано.

По преписката е приложено Постановление на СРП от 15.11.22г, с което поради маловажност се прекратява образуваното ДП №226 ЗМК-1504/22г на 02 РУ-СДВР/пр.пр.№ 32962/22г на СРП/ за престъпление по чл.345 ал.2 вр. ал.1 от НК, като АУАН е изпратен на АНО за постановяване на НП за адм.нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП. Видно от Постановлението на СРП, от събраните по ДП доказателства безспорно се установява, че лицето е управлявало своето МПС и в това време е спряно за проверка, като МПС-то не е регистрирано. СРП приема нарушението/управление на МПС без регистрация/ за доказано, но прекратява ДП поради маловажност/било еднократна проява на неосъждано лице/.

К.инстанция не споделя извода на СРС, че редовно съставеният АУАН нямам док.сила пред него по силата на чл. 189 ал.2 от ЗДвП и АНО е бил носител на док.тежест пред СРС. Т. виждане е в разрез с цялата практика на ВАС, АССГ и адм.съдилища, както и представлява неправилно тълкуване и прилагане на нормата на чл.189 ал.2 от ЗДвП. СРС не е разпределил и указал правилно док.тежест, като във въззивното производство е следвало жалбоподателят да оборва констатациите от редовно съставения АУАН, а не АНО да доказва извършването на нарушението. СРС не е ценил правилно доказателствата, в резултат на което е нарушил и процесуалния, и мат.закон. Видно и от АУАН, и от Постановлението на СРС, безспорно е установено, че лицето е управлявало своето МПС, когато е спряно за проверка. В АУАН много ясно е посочено, че свидетели-очевидци на нарушението, и едновременно с това свидетели при съставянето на АУАН, са служителите К. и С./ актосъставител е служителят А./. СРС явно не разчита правилно съдържанието на АУАН, като не може да разбере кои били свидетелите-очевидци на нарушението/а това изрично е посочено в текста на АУАН/. Освен това, в АУАН и в НП много ясно е посочено, че лицето е спряно за проверка на бул. И., пред №42, в посока към бул. „Ива българска армия“ в [населено място], като няма никаква неяснота относно мястото на нарушението. Няма спор между страните, че лицето е собственик на МПС-то, като МПС-то не е регистрирано по надлежния ред и няма поставени табели с номера към момента на проверката.

Нарушението е безспорно доказано, като с НП е наложено наказание в мин.размер /предвидена е по закон глоба от 200 до 500лв и отнемане на правоуправление за срок от 6 до 12 месеца/. Следователно, характеристиките на дееца са отчетени като смекчаващо отговорността обстоятелство по чл.27 ал.2 и 3 от ЗАНН, като му е наложено наказание в мин.размер. АУАН и НП са издадени от компетентни лица, при спазени срокове, като са проц. и мат.законосъобразни. НП следва да се потвърди, като К.състав не намира основание за приложение на чл.28 от ЗАНН. Нарушението и нарушителят не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения/нарушители, поради което не е налице маловажност. К.състав констатира стремеж и у СРС, и у СРП- лицето да остане ненаказано за безспорно извършеното адм.нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП/престъпление по чл.345 ал.2 вр. ал.1 от НК, като дори при потвърждаване на НП от К.състав- лицето пак би било наказано с възможно най-минималното наказание.

Водим от горното, К.състав намира жалбата за основателна, а Решението за неправилно и незаконосъобразно. Същото следва да се отмени, като не се налага връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС/не е нужно събиране на

още доказателства/. К..състав ще се произнесе по същество, като потвърди НП като правилно и законосъобразно- по аргументите по-горе.

На касатора следва да се присъдят разноски в мин.размер от 80лв съгл. НЗПП.

Водим от горното и на осн. чл.221 ал.2 и чл.222 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3616/25.07.23г на СРС, НО, 12ти състав, по нахд № 7987/23г

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-4332-025037/05.12.22г на Началник група в О“ПП“-СДВР.

ОСЪЖДА С. Д. М. от [населено място] да заплати на СДВР сумата от 80лв разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: